

131222 4:e söndagen i advent, tredje årgången Annelie Inghamn Pettersson

Jesu mor. Lukas 1:39-45

På 700-talet före Jesu födelse, så fick profeten Jesaja ett bud från Gud om Jesus. Under en mycket mörk och svår tid när krig och oro var utbredd i landet så kommer ett budskap som var fullt av tröst. Gud talade om för Jesaja att bättre tider skulle komma. Den mörka natten över jorden skulle inte vara för alltid. Ångesten skulle ta slut. Kriget skulle upphöra och rustningarna brännas. Och det bästa av allt var att människorna skulle få en möjlighet till frid. Allt detta kan vi läsa om i profeten Jesajas bok "För jungfrun ska bli havande och föda en son hans namn skall vara Immanuel det betyder **Gud med oss**.

Så här på tröskeln till julfirandet möter vi Jesu mor Maria.

Vi möter henne några dagar efter ängelns besök när hon är hos Elisabeth. Johannes döparens mamma. Ingen av dem vet än hur sammanflätade deras öden ska bli långt senare.

Det vi vet om Maria står skrivet i bibeln, Lukas berättar ganska mycket om Maria, varför gör han det? Det finns en tradition som säger att han stod Maria särskilt nära. Lukas var inte bara läkare utan också målare. Enligt kyrkans tradition stod Jungfru Maria själv modell för evangelisten Lukas som målade den första hodigitria-ikonen (*hodigitria* = "hon som visar vägen") efter Kristi himmelfärd. Gudsmoderna gav sin välsignelse åt ikonen och alla dem som ber till Gud framför den. Den här ikonen har blivit en symbol för blinda och resande som tog ikonen till sig som sin beskyddare. Denna legend uppstod i mitten av första årtusendet.

Maria kallas ofta Jungfru Maria eller Guds moder, men ingenstans i bibeln omnämns hon så. Hon härstammade från Levis stam och Arons släkt och fick via en ängel veta att hon skulle föda en son som skulle heta Jesus som på hebreiska betyder han frälser och som skulle rädda folket från sina synder. Maria invände att hon var en ogift jungfru, men ängeln Gabriel sa att hon skulle föda Jesus genom ett Guds under. Enligt ortodoxa och östliga kyrkor förblev Maria jungfru hela sitt liv, men moderna protestanter avvisar detta eftersom evangelisterna talar om Jesus bröder och systrar.

Maria har genom tiderna setts som ett föredöme för alla troende. Och hon har mycket att lära oss just genom sitt förhållningssätt till sitt öde.

I henne kan vi känna igen oss. Därför att hon är en människa, en vanlig kvinna. Vi vet att mycket i världen är sig likt. Samma politiska oro som präglade tiden och landet när Maria växte upp. En sådan pågår också i dag.

Lika många kulturer och politiskt religiösa uppfattningar kämpade om en plats i samhället. Ett människoliv var lika lite värt då som nu. Osäkerheten och oron inför framtiden fanns där, liksom den gör i dag. Just då i en orolig tid utser Gud en ung flicka från Nasaret att bli mor till räddaren, frälsaren. Mitt i Marias vardag bryter det gudomliga in. Mötet med ängeln.

I Maria kan vi identifiera oss och känna gemenskap. Hon är en av oss, en vanlig människa. Och liksom Gud gav sig till känna då, så gör han det också i dag i drömmar eller i möten med människor, var och en av oss kanske bär på en egen erfarenhet eller personlig upplevelse något som burit oss igenom en kommande svårighet. För Maria var det kanske detta övernaturliga möte med en ängel, som gav henne kraften att ta sig igenom det svåra som senare ska möta henne.

Vad tänkte hon då, vad kände hon innerst inne, hur såg hennes vardag ut i Nasaret tiden emellan hennes omtumlande möte med ängeln till Josefs och hennes långa resa till skattskrivningen i Betlehem? Vi vet inte, men vi kan föreställa oss att det var säkert inte lätt. Vi kan bara ana hennes oro, kände hon människornas blickar, hörde hon deras förtal innan också Josef i en dröm får veta att barnet hon bär är heligt och hon får hans stöd.

Det vi vet från Lukasevangeliet är att det berättas för oss att Gud blir människa, genom att välja ut en ung kvinna som är en av oss. Med samma förutsättningar som alla blivande mödrar men samtidigt med en större uppgift som mor, än någon annan kvinna haft. Hon blir mor till Jesus Kristus men hon blir samtidigt trons och lidandets mor. Utan betänkande gick Maria rakt in i det uppdrag som Gud själv hade gett henne och som hon egentligen inte visste något om. Men hon gjorde det.

Kanske på grund av ängeln den här fantastiska dagen. Kanske var det minnet ifrån det som bar henne vidare. Den dagen när hon fick veta om Guds planer med henne och när hon beger sig till sin kusin Elisabeth som är gammal och har inga barn, hon ung och har ingen man, men båda väntar barn. Kvinnorna omfamnar varandra och tillsammans delar de båda erfarenheten av Guds undergörande kraft, fulla av bävan och förundran över att de två kusinerna blivit så välsignade utöver det vanliga. Elisabeth som mor till Johannes som ska bli förkunnaren och döparen som tillkännager att Jesus är Gud. Och redan har detta barn och dess mamma genom den heliga Anden gjorts medvetna om att allt detta ska komma. Hon är hänförd över Maria som trott. De människor som tror att det som herren lovat skall ske är verkligen saliga. Och de berikas inte enbart av sin egen person utan de berikar även livet för andra människor i sin omgivning. Elisabeth fick uppleva uppmuntran, glädje och djup andlig gemenskap med sin kusin. I ödmjukhet riktar Elisabeth ljuset på Maria.

Kanske är det detta som bär Maria i de svåraste stunderna. Insikten om att Gud ska stå vid hennes sida också i smärtan och lidandet. Kanske var det därför Maria kunde säga om Gud vill, så vill jag. Maria blev kallad av Gud, det gudomliga ingripandet och hon säger ja, till det öde som Gud ställer henne inför.

Marias uppdrag var att föda vår frälsare till världen. För att vi skulle få del av hans frälsning och räddning. Varje människa har en mening, ett livs mål i den verklighet där vi lever vår vardag. Och i varje människas liv så finns Gud med och vill att vi följer honom. Han har kommit för att sprida ljus där mörker råder, att ge oss tröst och hopp när förtvivlan är nära. Att bota och hela oss. Att ge oss ledning när vi känner oss vilslna, att ge oss styrka när vi känner oss hotade. I allt så är han vår räddare och vår frälsare. Om några dagar så ska vi fira denna händelse i våra kyrkor som Maria står inför. Det som skedde för 2000 år sedan att vår frälsare blev född för vår skull. Och att vi har och får när vi säger ja till honom del av ett löfte om att Gud är med oss till tidens slut. Amen